

[Robert Mikkelsen.]

at virke som en Forringelse af Loven, som den nu er, eller i hvert Fald ikke til den forønskede Klarhed i Bestemmelserne.

I Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 499 om Avancebegrænsning er der en Bestemmelse, hvorefter Statens Krav om Tilbagebetaling af Avancer bliver sidestillet med almindelige, uprilegerede Kreditorer — det var den samme Bestemmelse det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard talte om. Statens Krav har jo ellers ofte Fortrinsret i Boer, og jeg forstaa ikke, hvorfor det ikke ogsaa skal være Tilfældet her. Jeg forstod den højtærede Handelsministers Udtalelser ved Fremsættelsen saaledes, at det her kun drejede sig om at fastslaa noget, som i og for sig var gældende i Forvejen; men jeg er ikke helt sikker paa, at det er rigtigt. Der kan i den Slags Boer opkomme saa mange mere eller mindre begrundede Fordringer, som det vil være forkert at sidestille Statens Krav med. Jeg mener, at Tilbagebetalingskrav, som jo i Virkeligheden er Krav om Tilbagebetaling af uretmæssig oppebaaren Statsstøtte, nemlig Penge, som under Besættelsen er hævet i Nationalbanken, burde være privilegerede, i hvert Fald efter Arbejdslønnen.

Der kunde ogsaa være andre Ting, som jeg ikke nu skal opholde mig ved. Jeg finder, det kunde være rigtigt, at der i et Udvalg blev givet nærmere Oplysning om, hvor meget den samlede Tilbagebetaling efter disse Love kan komme til at andrage. Jeg kan derfor slutte mig til det fra andre Sider fremsatte Ønske om, at Forslagene bliver gjort til Genstand for en kortere Udvalgsbehandling.

Bertel Dalgaard: Vi kan fra vor Side tilsige en velvillig Behandling af de her foreliggende Lovforslag, men det vil jo sikkert være rigtigt, at der bliver givet Lejlighed til i et Udvalg at drøfte visse Enkeltheder. Jeg skal med Henblik herpaa ogsaa nævne det Tilfælde, som det ærede Medlem Hr. Hjerminde var inde paa. Jeg gør opmærksom paa, at i den gældende Lov angaaende Avancebegrænsning vedrørende visse Leverancer og om Revision af visse tyske Betalinger er der en Bestemmelse, i Lovens § 11, om, at Revisionsudvalget kan tillade, at Tilbagebetalingsbeløb afvikles over en Periode af indtil 10 Aar. Nu kommer saa det nye Forslag om Tillæg til Lov om Revision af visse Betalinger, som siger, at Revisionsudvalget kan bestemme, at et Beløb svarende til det samlede Tilbagebetalingsbeløb skal deponeres i Danmarks

Nationalbank, eller at der skal stilles Sikkerhed for Beløbet. Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister: naar man nu tænker sig det Tilfælde, at en Virksomhed har faaet en Tilbagebetalingsperiode paa f. Eks. 10 Aar, fordi Revisionsudvalget har anset det for nødvendigt, og man saa her eventuelt vil forlange, at den paagældende Virksomhed skal deponere et lige saa stort Beløb i Nationalbanken som det samlede Afviklingsbeløb, eller forlange, at Virksomheden skal stille en saa stor Sikkerhed, kan det saa ikke tænkes, at man netop ved et saadant Krav slaar den paagældende Virksomhed i Stykker? Man maa dog gaa ud fra, at Revisionsudvalget ikke har indrømmet Afviklingsperioden, hvis det ikke netop var, fordi den paagældende Virksomhed ikke paa en Gang kan tilvejebringe saa store likvide Beløb, som det her drejer sig om. Men det kan jo drøftes nærmere i Udvalg.

Hoff: Paa mit Partis Vegne kan jeg i Princippet give Tilslutning til de Ændringer, den højtærede Minister her har foreslaaet til Lovene vedrørende Revision af tyske Betalinger og Avancebegrænsning. Disse Love blev jo i sin Tid til her i det høje Ting efter meget svære Fødselsveer, og man kunde maaske synes, det var underligt, at det allerede nu skulde være nødvendigt at foreslaa Ændringer til dem, men det var jo en saa vanskelig og saa uvant Opgave for Rigsdagen, at jeg ikke tror, man med Føje kan bebrejde Rigsdagen, at den ikke dengang kunde lave Lovene saadan, at de var helt tilfredsstillende. Derfor er der Grund til nu at være glad for, at der kommer de Ændringer, som synes nødvendige for de Myndigheder, der arbejder i Praxis med Revisionen af de tyske Betalinger og Avancebegrænsningen.

Jeg vil blot i Tilslutning til de ærede Medlemmer Hr. Fr. Dalgaard og Hr. Robert Mikkelsen gerne sige, at ogsaa jeg synes, man bør se, om ikke der skulde kunne gives Statens Krav i disse Tilfælde, hvor det drejer sig om Konkurs- og Fragaalsboer, en Preferencestilling for simpel personlig Gæld; men jeg gaar ud fra, at det Spørgsmaal, nu da det er fremhævet fra flere Sider, vil blive taget op til Overvejelse i Udvalget. Med disse Ord vil jeg anbefale Forslagene til hurtig Gennemførelse.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Jeg takker for de Udtalelser, der er faldet. Jeg forstaa, at man henviser de tre Lovforslag til Udvalgsbehandling, hvor der vil blive Lejlighed til at